

8.29.2021 - 14-а Неділя по Зісланні Св. Усікновення чесної голови чесного і славного прор., предтечі і хрестителя Йоана.

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово,* що від Діви народилося на спасіння наше,* прославно, вірні, і поклонімся,* бо Воно благозволило тілом зійти на хрест* і смерть перетерпіти, і воскресити померлих* славним воскресінням Своім.

Тропар (г. 2): Пам'ять праведного з похвалами* і Тобі вистачає свідчення Господнє, предтече,* бо Ти показався воістину і від пророків чесніший,* бо у струях сподобився хрестити Проповіданого.* Тому за істину пострадав Ти, радуючися,* благовістив Ти і тим, що в аді, Бога, явленого в тілі,* що взяв гріх світу і подає нам велику милість. (2 р.)

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 5): До аду, Спасе мій, зійшов Ти,* і, як всемогутній, сокрушивши його брами,* Ти, Чоловіколюбче, як Творець, воскресив з Собою померлих,* жало смерти вирвав, й Адама від прокляття визволив.* Тому всі до Тебе звиваємо:* Спаси нас, Господи!

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 5): Предтечі славне усікновення було якось божественним задумом,* щоб і тим, що в аді, проповів Спасове пришествя.* Нехай, отже, ридає Іродіяда, що випросила беззаконне вбивство,* бо возлюбила не закон божий, ні живий вік,* але – лукавий і дочасний.

Прокімен (глас 5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас* від роду цього і повік (Ps 11,8).
Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного (Ps 11,2).

Прокімен, (глас 7): Возвеселиться праведник у Господі і уповає на нього (Пс. 63,11).

Апостол: (Корінтян 1, 21 – 2, 4)

Браття і Сестри, той, хто утверджує нас з вами у Христі і хто помазав нас, то Бог, який поклав на нас свою печать і дав у наші серця завдаток Духа. Я ж призиваю Бога на мою душу, що я, щадячи вас, не прийшов більш у Коринт. Не наче б ми панували над вашою вірою, але ми хочемо співпрацювати вам на радість; бо ви щодо віри стоїте твердо. Я постановив не приходити до вас знов у смутку; бо коли я вам завдаю смутку, хто мене розважить, як не той, що зазнає від мене смутку? Написав я, отже, щоб, коли прийду, не мати смутку від тих, від кого мені належалася б радість; бо я відносно вас певний, що моя радість – радість усіх вас. З великого бо горя та туги серця писав я вам, і крізь ревні сльози, не щоб ви сумували, але щоб знали мою любов до вас надмірну.

Апостолів 13, 25-33.

В тих днях, сповнивши свій шлях, Іван мовив: «Я не той, за кого ви мене вважаєте; он іде за мною той, якому я не гідний взуття розв'язати». Мужі брати, сини роду Авраама, і ті між вами, що бояться Бога! Вам послане слово цього спасіння. Та мешканці Єрусалиму і князі їхні не визнали його і, засудивши його, сповнили слова пророків, які читаються щосуботи. І не найшовши в ньому

ніякої вини смерті, вимагали у Пилата вбити його. А коли виконали все, що було написано про нього, зняли його з хреста й поклали до гробу. Та Бог воскресив його з мертвих, і він багато днів являвся тим, що прийшли з ним з Галилеї в Єрусалим, які й тепер свідками його перед народом. І ми зв'ячаємо вам ту обітницю, що була дана батькам нашим. Бог її здійснив нам, їхнім дітям, воскресивши Ісуса, як написано у другому псалмі: Ти – мій син; я породив тебе сьогодні.

Алилуя (глас 5): Стих: Милості Твої, Господи, оспівуватиму повік, і з роду в рід сповіщу устами моїми Твою вірність (Ps 88,2). Стих: Бо сказав Ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина Твоя (Ps 88,3). Стих: Праведник, як фінік, розцвіте і, як кедр на Ливані, виросте (Пс. 91,13).

Євангеліє: (Матей 22, 1-14.)

Сказав Господь притчу оцю: Царство небесне схоже на царя, що справив своєму синові весілля. Він послав своїх слуг кликати запрошених на весілля, але вони не хотіли прийти. Тоді він знову послав інших слуг, кажучи: Скажіть запрошеним: ось я зготував обід мій, зарізано волів та годовану худобу, все готове, ідіть на весілля. Та вони ним знехтували й пішли геть, хто на власне поле, хто до свого крамарства; інші ж, схопивши слуг, знущалися з них і вбили. Розгнівався цар і вислав військо, яке вигубило тих убивців, а їхнє місто спалило. Тоді він мовив своїм слугам: Обід готовий, але запрошені були негідні. Підіть, отже, на роздоріжжя, і кого лише здибаєте, кличте на весілля. Вийшли ці слуги на дороги й зібрали всіх, кого тільки спіткали, і злих і добрих, так що весільна світлиця була повна гостей. Як же ввійшов цар, щоб подивитися на гостей, побачив там чоловіка, що не був убраний у весільну одіж, і сказав до нього: Як ти ввійшов сюди, друже, не маючи весільної одежі? Той мовчав. Тоді цар промовив до слуг: Зв'яжіть йому ноги й руки й киньте геть у темряву кромішню. Там буде плач і скрегіт зубів. Багато бо покликаних, але мало вибраних.

Марка 6, 14-30.

В той час почув цар Ірод про Ісуса, бо ім'я його стало явним, – і казав, що Іван Христитель воскрес із мертвих, і тому чудодійні сили діють у ньому. Інші ж твердили: то – Ілля, а ще інші: то пророк – один із пророків. Дочувши про те, Ірод мовив: То Іван, якому я відтяв голову; він устав із мертвих. Бо то був той Ірод, що послав був схопити Івана і зв'язав його в темниці задля Іродіяди, жінки Филипа, свого брата, бо оженився був з нею. Іван казав Іродові: Не личить тобі мати жінку брата твого. Іродіяда ж лютилась на нього й бажала убити його, та не могла, бо Ірод боявся Івана, знаючи, що він був чоловік справедливий і святий, і беріг його. Слухаючи його, він дуже непокоївся, однак слухав його охоче. Як же настав сприятливий час, коли Ірод у день свого народження справляв бенкет для своїх вельмож, тисячників та знатних галилейських, увійшла дочка тієї Іродіяди, танцювала і догодила Іродові та гостям. Цар сказав дівчині: Преси в мене, чого бажаєш, я дам тобі, хоч би й половину мого царства. Вийшла вона й каже матері: Чого маю просити? Вона ж відповіла: Голову Івана Христителя! І зараз же, увійшовши хутенько до царя, дівчина попросила: Хочу, щоб ти дав мені негайно на полумиску голову Івана Христителя. Цар вельми засмутився, та задля присяги й гостей не хотів їй відмовити. І послав цар відразу свого прибічника, наказавши йому принести голову Івана. Пішов той, відтяв йому голову у в'язниці, приніс її на полумиску й подав дівчині, а дівчина дала її матері. Учні його довідавшись про те, прийшли й узяли його тіло та поклали його до гробу. Апостоли вернулися до Ісуса й розповіли йому про все, що робили й чого навчали.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). * В пам'ять вічну буде праведник, злих слухів не убоїться (Пс. 111,6-7). * Алилуя (х3).